

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ผู้ประกอบกิจการโรงงาน จำพวกที่ ๒ หรือจำพวกที่ ๓ ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตั้งแต่วันเริ่มประกอบกิจการโรงงานตามที่ได้แจ้งไว้หรือที่ถือว่าได้แจ้งไว้ตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อไปทุกปีเมื่อถึงวันครบกำหนดวันเริ่มประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวในปีถัดไป

การชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่งสำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงานในเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ หลังวันที่กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ใช้บังคับ ให้ถือตามวันเริ่มประกอบกิจการตามที่เป็นจริง

การชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่งสำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ได้แจ้งวันเริ่มประกอบกิจการ ให้ถือตามวันเริ่มประกอบกิจการตามที่พิสูจน์ได้เป็นเกณฑ์

ให้โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้รับยกเว้นไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปี”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ และข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ในการชำระค่าธรรมเนียมรายปี ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงานนำใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงาน หรือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน แล้วแต่กรณีไปแสดงด้วย ยกเว้นโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรมตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓ ให้โรงงานในเขตกรุงเทพมหานครชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนโรงงานในจังหวัดอื่นๆ ให้ชำระค่าธรรมเนียมรายปีต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดท้องที่ที่โรงงานตั้งอยู่”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

กร ทัพพะรังสี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมกันอย่างกระจัดกระจายโดยทั่วไป เป็นการยากต่อการควบคุมมลพิษที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานเหล่านั้น ดังนั้น เพื่อเป็นการจูงใจผู้ประกอบการให้มาจัดตั้งโรงงานรวมกันในเขตนิคมอุตสาหกรรมซึ่งได้มีการกำหนดมาตรการในการป้องกันและควบคุมดูแลมลพิษจากโรงงานไว้แล้ว สมควรยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือจำพวกที่ ๓ ในเขตนิคมอุตสาหกรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้